

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY
ELEANOR SHARPSTON
prednesené 22. septembra 2016¹

Vec C-79/15 P

**Rada Európskej únie
proti**

Hamas

„Odvolanie – Obmedzujúce opatrenia s cieľom boja proti terorizmu – Ponechanie osôb, skupín a subjektov na zozname uvedenom v článku 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 – Spoločná pozícia 2001/931/SZBP – Článok 1 ods. 4 a 6 – Konanie – Pojem ‚príslušný orgán‘ – Hodnota informácií dostupných vo verejných zdrojoch – Právo na obhajobu – Povinnosť odôvodnenia“

1. Rada Európskej únie podala odvolanie proti rozsudku Všeobecného súdu vo veci T-400/10² (ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým sa zrušili niektoré rozhodnutia Rady a vykonávacie opatrenia Rady v rozsahu, v akom s cieľom boja proti terorizmu zaradili skupinu Hamas (vrátane Hamas-Izz al-Din al-Qassem) do zoznamu osôb, skupín a subjektov, ktorým alebo v prospech ktorých je zakázané poskytovať finančné služby. Všeobecný súd zrušil tieto rozhodnutia a opatrenia z dôvodov týkajúcich sa okrem iného nedostatočného sprievodného odôvodnenia a odôvodnenia, na ktorom Rada založila svoje rozhodnutie ponechať skupinu Hamas (vrátane Hamas-Izz al-Din al-Qassem) na tomto zozname.

2. Rada tvrdí, že Všeobecný súd sa v napadnutom rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď:

- posúdil použitie informácií dostupných vo verejných zdrojoch Radou na účely pravidelného preskúmania prijatých opatrení,
- nerozhodol, že rozhodnutie príslušných orgánov Spojených štátov amerických (ďalej len „USA“) dostatočne odôvodňovalo zaradenie skupiny Hamas do zoznamu osôb, skupín a subjektov, ktorým alebo v prospech ktorých je zakázané poskytovať finančné služby, a
- nerozhodol, že rozhodnutie príslušných orgánov Spojeného kráľovstva dostatočne odôvodňovalo zaradenie skupiny Hamas do zoznamu osôb, skupín a subjektov, ktorým alebo v prospech ktorých je zakázané poskytovať finančné služby.

Právny rámec

3. Všeobecný právny rámec, uvedený v bodoch 3 až 12 mojich návrhov vo veci C-599/14 P, Rada/LTTE, prednesených v ten istý deň ako moje návrhy v predmetnom odvolaní, je tiež relevantný v predmetnom odvolaní. Nebudem ho preto opakovať.

¹ Jazyk prednesu: angličtina.

² Rozsudok Všeobecného súdu zo 17. decembra 2014, Hamas/Rada (T-400/10, EU:T:2014:1095).

4. Rada najskôr zaradila „ Hamas-Izz al-Din al-Qassem (teroristické krídlo Hamasu)“ do zoznamov pripojených k spoločnej pozícii 2001/931/SZBP³ a k rozhodnutiu Rady 2001/927/ES⁴. Táto skupina zostáva aj naďalej na zozname. Od 12. septembra 2003 je daná skupina zaradená do zoznamu ako skupina „ Hamas (vrátane Hamas-Izz al-Din al-Qassem)“. V čase podania žaloby na Všeobecný súd bola táto skupina („ Hamas“, vrátane „ Hamas-Izz al-Din al-Qassem“) ponechaná na zozname v dôsledku rozhodnutia Rady 2010/386/SZBP⁵ a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 610/2010⁶ (ďalej spoločne len „ akty Rady z júla 2010“).

5. Dňa 13. júla 2010 Rada uverejnila oznámenie (ďalej len „ oznámenie z júla 2010“) určené osobám, skupinám a subjektom uvedeným na zozname ustanovenom v článku 2 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 2580/2001⁷ (ďalej len „ zoznam v článku 2 ods. 3“).⁸ V oznámení z júla 2010 Rada oznámila osobám, skupinám a subjektom uvedeným na zozname ustanovenom v nariadení č. 610/2010, že dôvody ich ponechania na zozname zostávajú platné a že sa v dôsledku toho rozhodla ponechať ich na tomto zozname. Rada ďalej uviedla, že dotknuté osoby, skupiny a subjekty môžu požiadať o doručenie odôvodnenia Rady, na základe ktorého boli ponechané na zozname (okrem prípadov, keď im už bolo takéto odôvodnenie doručené). Tiež ich informovala o ich práve kedykoľvek predložiť Rade žiadosť, spoločne s akýmikoľvek odôvodňujúcimi dokumentmi, podľa ktorej sa má rozhodnutie zaradiť a ponechať ich na zozname v článku 2 ods. 3 opätovne posúdiť.

6. Skupina Hamas bola následne na základe nasledujúcich opatrení ponechaná na zozname v článku 2 ods. 3:

- rozhodnutie Rady 2011/70/SZBP⁹ a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 83/2011¹⁰ (ďalej len „ akty Rady z januára 2011“), spolu s oznámením uverejneným 2. februára 2011¹¹ (ďalej len „ oznámenie z februára 2011“). Rada zaslala skupine Hamas odôvodnenie jej ponechania na zozname listom z 2. februára 2011, doručeným skupine Hamas 7. februára 2011 (ďalej len „ list z 2. februára 2011“),
- rozhodnutie Rady 2011/430/SZBP¹² a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 687/2011¹³ (ďalej len „ akty Rady z júla 2011“), spolu s oznámením uverejneným 19. júla 2011¹⁴ (ďalej len „ oznámenie z júla 2011“) a odôvodnenie zaslané Radou listom z 19. júla 2011,

3 Spoločná pozícia z 27. decembra 2001 o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom (Ú. v. ES L 344, s. 93; Mim. vyd. 18/001, s. 217), v znení zmien a doplnení.

4 Rozhodnutie z 27. decembra 2001, ktorým sa ustanovuje zoznam uvedený v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu (Ú. v. ES L 344, 2001, s. 83).

5 Rozhodnutie z 12. júla 2010, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931 (Ú. v. EÚ L 178, 2010, s. 28).

6 Vykonávacie nariadenie z 12. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie č. 1285/2009 (Ú. v. EÚ L 178, 2010, s. 1.) Výklad a platnosť tohto nariadenia je predmetom konania tiež vo veci C-158/14, A a i., v ktorej 29. septembra 2016 prednesiem moje návrhy.

7 Nariadenie z 27. decembra 2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu (Ú. v. ES L 344, 2001, s. 70; Mim. vyd. 18/001, s. 207) v znení zmien a doplnení.

8 Ú. v. EÚ C 188, 2010, s. 13.

9 Rozhodnutie z 31. januára 2011, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931 (Ú. v. EÚ L 28, 2011, s. 57).

10 Vykonávacie nariadenie z 31. januára 2011, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie č. 610/2010 (Ú. v. EÚ L 28, 2011, s. 14).

11 Oznámenie určené osobám, skupinám a subjektom uvedeným na zozname ustanovenom v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 (Ú. v. EÚ C 33, 2011, s. 14).

12 Rozhodnutie z 18. júla 2011, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931 (Ú. v. EÚ L 188, 2011, s. 47).

13 Vykonávacie nariadenie z 18. júla 2011, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušujú vykonávacie nariadenia č. 610/2010 a 83/2011 (Ú. v. EÚ L 188, 2011, s. 2).

14 Oznámenie určené osobám, skupinám a subjektom uvedeným na zozname ustanovenom v článku 2 ods. 3 nariadenia Rady č. 2580/2001 (Ú. v. EÚ C 212, 2011, s. 20).

- rozhodnutie Rady 2011/872/SZBP¹⁵ a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 1375/2011¹⁶ (ďalej len „akty Rady z decembra 2011“), spolu s oznámením uverejneným 23. decembra 2011¹⁷ (ďalej len „oznámenie z decembra 2011“),
- rozhodnutie Rady 2012/333/SZBP¹⁸ a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 542/2012¹⁹ (ďalej len „akty Rady z júna 2012“), spolu s oznámením uverejneným 26. júna 2012²⁰ (ďalej len „oznámenie z júna 2012“),
- rozhodnutie Rady 2012/765/SZBP²¹ a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 1169/2012²² (ďalej len „akty Rady z decembra 2012“), spolu s oznámením uverejneným 11. decembra 2012²³ (ďalej len „oznámenie z decembra 2012“),
- rozhodnutie Rady 2013/395/SZBP²⁴ a vykonávacie nariadenie Rady č. 714/2013²⁵ (ďalej len „akty Rady z júla 2013“),
- rozhodnutie Rady 2014/72/SZBP²⁶ a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 125/2014²⁷ (ďalej len „akty Rady z februára 2014“), a
- rozhodnutie Rady 2014/483/SZBP²⁸ a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 790/2014²⁹ (ďalej len „akty Rady z júla 2014“).

7. Všeobecný súd opísal obsah odôvodnenia aktov Rady z júla 2011 až júla 2014 takto:

„94. Odôvodnenia aktov Rady z júla 2011 až júla 2014 sa začínajú odsekom, v ktorom Rada opisuje žalobkyňu ako „skupinu zapojenú do teroristických činov, ktorá od roku 1988 pravidelne páchala a nabádala k atentátom, ktoré sledovali izraelské ciele, najmä únosy, útoky [bodnými] a strelnými zbraňami, ako aj samovražedné bombové [útoky] v hromadných dopravných prostriedkoch a na verejných miestach“. Rada uvádza, že „skupina Hamas organizovala atentáty na izraelskej strane

15 Rozhodnutie z 22. decembra 2011, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2011/430 (Ú. v. EÚ L 343, 2011, s. 54).

16 Vykonávacie nariadenie Rady z 22. decembra 2011, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie č. 687/2011 (Ú. v. EÚ L 343, 2011, s. 10).

17 Oznámenie určené osobám, skupinám a subjektom uvedeným na zozname ustanovenom v článku 2 ods. 3 nariadenia Rady č. 2580/2001 (Ú. v. EÚ C 377, 2011, s. 17).

18 Rozhodnutie z 25. júna 2012, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2011/872 (Ú. v. EÚ L 165, 2012, s. 72).

19 Vykonávacie nariadenie z 25. júna 2012, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie č. 1375/2011 (Ú. v. EÚ L 165, 2012, s. 12).

20 Oznámenie určené osobám, skupinám a subjektom uvedeným na zozname ustanovenom v článku 2 ods. 3 nariadenia Rady č. 2580/2001 (Ú. v. EÚ C 186, 2012, s. 1).

21 Rozhodnutie z 10. decembra 2012, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2012/333 (Ú. v. EÚ L 337, 2012, s. 50).

22 Vykonávacie nariadenie Rady z 10. decembra 2012, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie č. 542/2012 (Ú. v. EÚ L 337, 2012, s. 2).

23 Oznámenie určené osobám, skupinám a subjektom uvedeným na zozname ustanovenom v článku 2 ods. 3 nariadenia Rady č. 2580/2001 (Ú. v. EÚ C 380, 2012, s. 6).

24 Rozhodnutie z 25. júla 2013, ktorým sa aktualizuje a mení zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2012/765 (Ú. v. EÚ L 201, 2013, s. 57).

25 Vykonávacie nariadenie z 25. júla 2013, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie č. 1169/2012 (Ú. v. EÚ L 201, 2013, s. 10).

26 Rozhodnutie z 10. februára 2014, ktorým sa aktualizuje a mení zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2013/395 (Ú. v. EÚ L 40, 2014, s. 56).

27 Vykonávacie nariadenie z 10. februára 2014, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie č. 714/2013 (Ú. v. EÚ L 40, 2014, s. 9).

28 Rozhodnutie z 22. júla 2014, ktorým sa aktualizuje a mení zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2014/72 (Ú. v. EÚ L 217, 2014, s. 35).

29 Vykonávacie nariadenie z 22. júla 2014, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie č. 125/2014 (Ú. v. EÚ L 217, 2014, s. 1).

«zelenej línie», ako aj na okupovaných územiach, a že ,v marci 2005 skupina Hamas vyhlásila «tahdiu» (prímerie), ktoré malo za následok pokles jej aktivít. Rada ďalej uvádza: ,Dňa 21. septembra 2005 však hamaská bunka uniesla a neskôr zabila Izraelčana. Vo videu skupina Hamas uviedla, že muža uniesla v snahe vyjednať prepustenie palestínskych väzňov držaných Izraelom. Rada uvádza, že ,militanti skupiny Hamas sa zúčastnili na raketových streľbách smerujúcich z brehu Gazy na juh Izraela [a že] v minulosti skupina Hamas najímala samovrahov kamikadze na účely páchania atentátov proti civilistom v Izraeli, pričom ponúkala svoju pomoc ich rodinám. Rada uvádza, že ,v júni 2006 sa skupina Hamas (vrátane Hamas-Izz al-Din-al-Qassem) zapojila do operácie, ktorá viedla k únosu izraelského vojaka Gilada Shalita (prvé odseky odôvodnení aktov Rady z júla 2011 až júla 2014). Počnúc odôvodnením vykonávacieho nariadenia č. 1375/2011... Rada uvádza, že ,11. októbra 2011 skupina Hamas v rámci výmeny väzňov s Izraelom prepustila [vojaka] Gilada Shalita po tom, ako ho zadržovala päť rokov.

95. Rada ďalej vytvorila zoznam ,teroristických činov, ktoré podľa nej skupina Hamas riadila nedávno od januára 2010 (druhé odseky odôvodnení aktov Rady z júla 2011 až júla 2014).
96. Rada konštatuje, že ,tieto činy spadajú pod článok 1 ods. 3 písm. a), b), c), d), f) a g) spoločnej pozície 2001/931 a boli spáchané s cieľom dosiahnuť ciele stanovené v článku 1 ods. 3 písm. i), ii) a iii) uvedenej spoločnej pozície a že ,skupina Hamas (vrátane Hamas-Izz al-Din-al-Qassem) spadá pod článok 2 ods. 3 písm. ii) nariadenia č. 2580/2001 (tretie a štvrté odseky odôvodnení aktov Rady z júla 2011 až júla 2014), a ako vyplýva z odôvodnenia a zo spisu, uvádza rozhodnutia, ktoré v roku 2001 prijali orgány USA a Spojeného kráľovstva vo vzťahu k žalobkyni (piate a siedme odseky odôvodnení aktov Rady z júla 2011 až júla 2014). V odôvodnení vykonávacieho nariadenia č. 790/2014... Rada po prvýkrát uvádza rozhodnutie USA z 18. júna 2012.
97. Týmito rozhodnutiami, ktoré Rada uvádza, sú jednak rozhodnutia Secretary of State for the Home Department (ministerstvo vnútra, Spojené kráľovstvo) z 29. marca 2001, ako aj rozhodnutia vlády Spojených štátov prijaté na základe článku 219 US Immigration and Nationality Act (zákon Spojených štátov o prisťahovalectve a štátnej príslušnosti, ďalej len ,INA) a vykonávacieho dekrétu 13224.
98. Čo sa týka týchto rozhodnutí, Rada odkazuje na skutočnosť, že pokiaľ ide o rozhodnutie Spojeného kráľovstva, pravidelne ho preskúmava vnútroštátny vládny výbor, a pokiaľ ide o rozhodnutia USA, tieto môžu byť preskúmané správnymi a súdnymi orgánmi.
99. Rada z týchto úvah vyvodzuje, že ,rozhodnutia, ktoré boli prijaté vo vzťahu ku skupine Hamas (vrátane Hamas-Izz al-Din-al-Qassem), teda prijali príslušné orgány v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 (ôsme odseky odôvodnení aktov Rady z júla 2011 až júla 2014).
100. Rada napokon ,konštatuje, že vyššie uvedené rozhodnutia... sú naďalej platné, a... domnieva sa, že dôvody, ktoré odôvodnili zaradenie skupiny Hamas (vrátane Hamas-Izz al-Din-al-Qassem) do zoznamu [týkajúceho sa zmrazenia finančných prostriedkov], naďalej platia (deviate odseky odôvodnení aktov Rady z júla 2011 až júla 2014). Rada z tohto vyvodzuje záver, že žalobkyňa musí byť naďalej uvedená v tomto zozname (desiate odseky odôvodnení aktov Rady z júla 2011 až júla 2014).“

Zhrnutie prvostupňového konania a napadnutý rozsudok

8. Dňa 12. septembra 2010 podala skupina Hamas žalobu na Všeobecný súd, v ktorej v podstate namietala svoje zaradenie do zoznamu v článku 2 ods. 3. Touto žalobou žiadala o zrušenie oznámenia z júla 2010 a aktov Rady z júla 2010 v rozsahu, v akom sa týkali skupiny Hamas a navrhovala, aby Všeobecný súd uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania. Skupina Hamas následne požiadala o zmenu žalobného návrhu, do ktorého chcela zahrnúť tiež akty Rady z januára 2011 až júla 2014. Všeobecný súd teda posúdil žalobu skupiny Hamas ako žalobu o zrušenie oznámenia z júla 2010 a aktov Rady z júla 2010 až júla 2014 (ďalej spoločne len „napadnuté akty“), v rozsahu, v akom sa týkali skupiny Hamas, a zaviazanie Rady na náhradu trov konania. Všeobecný súd dospel k záveru, že predmet žaloby skupiny Hamas zostal vo vzťahu k napadnutým aktom predchádzajúcim akty Rady z júla 2014 zachovaný.³⁰ Zamietol však žalobu skupiny Hamas ako neprípustnú v rozsahu, v akom smerovala k zrušeniu oznámenia z júla 2010, pretože toto oznámenie nebolo napadnuteľným aktom v zmysle článku 263 ZFEÚ.³¹

9. Rada navrhla, aby Všeobecný súd zrušil žalobu a uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania. Európska komisia vstúpila do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Rady.

10. Skupina Hamas predložila na podporu svojho návrhu na zrušenie aktov Rady z júla 2010 a januára 2011 štyri žalobné dôvody. Tieto žalobné dôvody boli založené na porušení jej práva na obhajobu; zjavne nesprávnom posúdení, porušení práva vlastníť majetok a na porušení povinnosti odôvodnenia.

11. Skupina Hamas predložila na podporu svojho návrhu na zrušenie aktov Rady z júla 2011 až júla 2014 osem žalobných dôvodov. Tieto dôvody zahŕňali údajné porušenie článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 (prvý žalobný dôvod); nedostatočné zohľadnenie vývoja situácie „z dôvodu plynutia času“ (štvrtý žalobný dôvod); porušenie zásady nezasahovania (piaty žalobný dôvod); porušenie povinnosti odôvodnenia (šiesty žalobný dôvod), a porušenie práva skupiny Hamas na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu (siedmy žalobný dôvod).

12. Všeobecný súd sa rozhodol posúdiť spoločne štvrtý a šiesty žalobný dôvod, ktoré sa týkali zrušenia aktov Rady z júla 2011 až júla 2014.

13. Všeobecný súd najskôr stanovil všeobecné úvahy a judikatúru (týkajúcu sa preskúmvacieho konania; povinnosti odôvodnenia podľa článku 296 ZFEÚ; rozsahu miery voľnej úvahy Rady, a právneho a skutkového základu rozhodnutia založeného na článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931), v rámci čoho posudzoval dôvody, na ktorých Rada založila svoje akty z júla 2011 až júla 2014.³² Následne po tom, ako opísal obsah odôvodnenia týchto opatrení,³³ Všeobecný súd konštatoval, že hoci zoznam násilných činov v období po roku 2004 (najmä v období rokov 2010 až 2011) vytvorený Radou zohral rozhodujúcu úlohu pri určovaní primeranosti ponechania zmrazenia finančných prostriedkov skupiny Hamas, žiadny z týchto násilných činov nebol preskúmaný v rozhodnutiach Spojeného kráľovstva ani v rozhodnutiach USA z roku 2001 na ktoré odkazuje odôvodnenie.³⁴ Vzhľadom na dátum, kedy sa tieto činy stali, nemohli byť teda v týchto rozhodnutiach preskúvané.³⁵ Navyše, hoci bolo z odôvodnení zrejmé, že tieto vnútroštátne rozhodnutia boli naďalej platné, tieto odôvodnenia neobsahovali žiadny odkaz na neskoršie vnútroštátne rozhodnutia alebo na odôvodnenia takýchto rozhodnutí (okrem odôvodnenia aktov Rady z júla 2014, v ktorých sa po prvýkrát uvádzalo rozhodnutie USA z júla 2012).³⁶ Pokiaľ ide o rozhodnutie USA z júla 2012, Všeobecný súd rozhodol,

30 Bod 60 napadnutého rozsudku.

31 Bod 76 napadnutého rozsudku.

32 Body 84 až 92 napadnutého rozsudku.

33 Pozri bod 7 vyššie.

34 Bod 101 napadnutého rozsudku.

35 Bod 102 napadnutého rozsudku.

36 Bod 103 napadnutého rozsudku.

že Rada neuviedla žiadnu skutočnosť, ktorá by umožnila oboznámiť sa s konkrétnym odôvodnením tohto rozhodnutia v súvislosti so zoznamom násilných činov uvedeným v odôvodnení aktov Rady z júla 2014.³⁷ Všeobecný súd tiež zamietol ako neprípustné iné vnútroštátne rozhodnutia, ktoré boli uvedené na pojednávaní (a ktoré neboli spomenuté v odôvodnení aktov Rady z júla 2014, ktoré boli prijaté po pojednávaní).³⁸

14. Pokiaľ ide o tvrdenie Rady, že na účely preukázania pravidelného nabádania skupiny Hamas k teroristickým činom stačí sledovať tlač, Všeobecný súd rozhodol, že táto úvaha spolu so skutočnosťou, že sa v odôvodneniach týchto aktov nenachádzal žiadny odkaz na rozhodnutia príslušných orgánov, ktoré by boli novšie než pripisované činy a odkazovali by na tieto činy, svedčí zjavne o tom, že Rada pripísanie teroristických činov skupine Hamas (za obdobie po roku 2004) nezaložila na posúdeniach uvedených v rozhodnutiach príslušných orgánov, ale na informáciách získaných z tlače.³⁹ Všeobecný súd preto dospel k záveru, že Rada nedodrжала povinnosti vyplývajúce zo spoločnej pozície 2001/931, ktoré vyžadujú, aby sa skutkový základ rozhodnutia EÚ o zmrazení finančných prostriedkov zakladal na informáciách, ktoré sú konkrétne preskúmané a uvedené v rozhodnutiach príslušných vnútroštátnych orgánov v zmysle tejto spoločnej pozície.⁴⁰ Všeobecný súd rozhodol, že odôvodnenie Rady je takéto: Rada začína posúdeniami, ktoré sú v skutočnosti jej vlastnými posúdeniami označujúcimi skupinu Hamas za „teroristu“ a prisudzuje jej niekoľko násilných činov, na základe informácií z tlače a internetu; ďalej konštatuje, že činy, ktoré pripisuje skupine Hamas, spadajú pod definíciu teroristických činov a že skupina Hamas bola teroristickou skupinou v zmysle spoločnej pozície 2001/931; až *následne* po týchto vyjadreniach Rada uviedla rozhodnutia vnútroštátnych orgánov, ktoré boli prijaté skôr než došlo k vytýkaným činom (aspoň pokiaľ ide o akty Rady z júla 2011 až februára 2014).⁴¹ Všeobecný súd tvrdí, že Rada už nevychádzala zo skutočností, ktoré boli najskôr posúdené vnútroštátnymi orgánmi. Rada tak skôr vykonávala úlohu príslušného orgánu v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931.⁴²

15. Rada teda porušila dvojúrovňový systém zavedený spoločnou pozíciou 2001/931. Hoci Rada môže, ak je to nutné a v rámci svojej širokej miery voľnej úvahy rozhodnúť o ponechaní osoby alebo skupiny na zozname v článku 2 ods. 3, ak sa skutková situácia nezmenila, nič to však nemení na skutočnosti, že akýkoľvek nový teroristický čin, ktorý Rada doplní do svojho odôvodnenia pri tomto preskúmaní, musí byť preskúmaný a musí byť o ňom rozhodnuté príslušným orgánom.⁴³

16. Všeobecný súd tiež zamietol tvrdenie Rady a Komisie, že neexistencia odkazu na konkrétne rozhodnutia príslušných orgánov bola spôsobená tým, že skupina Hamas mohla a bola povinná napadnúť na vnútroštátnej úrovni reštriktívne opatrenia.⁴⁴ Rozhodol, že tvrdenie Rady len podporuje jeho konštatovanie, že Rada založila svoje rozhodnutia na informáciách, ktoré získala z tlače a internetu.⁴⁵

37 Bod 106 napadnutého rozsudku.

38 Bod 107 napadnutého rozsudku.

39 Bod 109 napadnutého rozsudku.

40 Body 110 a 112 napadnutého rozsudku.

41 Body 113 až 119 napadnutého rozsudku.

42 Bod 121 napadnutého rozsudku. Pozri tiež bod 125.

43 Body 126 a 127 napadnutého rozsudku.

44 Bod 128 napadnutého rozsudku.

45 Body 129 až 131 a bod 141 napadnutého rozsudku.

17. Všeobecný súd nesúhlasil s tvrdením Rady, že v rámci tohto konania skupina Hamas (v rámci žaloby) v každom prípade nenamietala svoju účasť na terorizme. Všeobecný súd zastáva názor, že Rada nemôže v rámci konania pred Všeobecným súdom nahrádzať odôvodnenie svojich aktov z júla 2011 až júla 2014 tým, že pôvodne uvedené dôvody obmedzí na niekoľko skutkových okolností, ktoré (podľa Rady) skupina Hamas pripustila v konaní pred Všeobecným súdom. Všeobecný súd nemôže sám vykonať posúdenie, ktoré má vykonať len Rada.⁴⁶

18. Na základe týchto úvah dospel Všeobecný súd k záveru, že Rada tým, že prijala akty Rady z júla 2011 až júla 2014, porušila článok 1 spoločnej pozície 2001/931, ako aj povinnosť odôvodnenia.⁴⁷ Zrušil preto akty Rady z júla 2011 až júla 2014 a tiež akty Rady z júla 2010 a januára 2011. Pokiaľ ide o poslednú uvedenú kategóriu aktov, Všeobecný súd rozhodol, že v týchto aktoch nesporne chýba odkaz na rozhodnutia príslušných orgánov, týkajúce sa činov pripísaných žalobkyni. Rovnako teda predstavujú porušenie povinnosti odôvodnenia.⁴⁸

Návrhy a vyjadrenia v odvolacom konaní

19. Rada podporovaná Komisiou a francúzskou vládou navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok, sám vydal konečné rozhodnutie o otázkach, ktoré sú predmetom jej odvolania a uložil skupine Hamas povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Rade v prvostupňovom konaní a v odvolacom konaní. Skupina Hamas navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli skupine Hamas v prvostupňovom a odvolacom konaní.

20. Na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 3. mája 2016, predložili tí istí účastníci konania ústne pripomienky.

21. Vo svojom prvom odvolacom dôvode Rada tvrdí, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia odkazu Rady na informácie dostupné vo verejných zdrojoch na účely preskúmania podľa článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931.

22. Po prvé Všeobecný súd nesprávne posúdil, že Rada musí pravidelne poskytovať nové dôvody, prečo sa na osobu alebo skupinu aj naďalej vzťahujú obmedzujúce opatrenia. Táto zásada je v rozpore s rozsudkom Súdneho dvora vo veci Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa⁴⁹ a s rozsudkami Všeobecného súdu vo veci People's Mojahedin Organization of Iran/Rada⁵⁰ a Al-Aqsa/Rada⁵¹. V prvej veci Rada nebola povinná upraviť odôvodnenie počas takmer šiestich rokov. Z toho vyplýva, že Súdny dvor pripustil (implicitne) možnosť ponechať osobu alebo skupinu na zozname počas tohto obdobia, ak neboli známe žiadne nové informácie príslušných orgánov podporujúce vyškrtnutie zo zoznamu. Podobne ako v prípade Stichting Al-Aqsa, zákaz skupiny Hamas vo Veľkej Británii viedol k tomu, že pre skupinu Hamas bolo veľmi ťažké páchať nové teroristické činy, ktoré by viedli k novým rozhodnutiam v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931. To isté platí pre rozhodnutia USA. Okrem toho, ak by skupina Hamas namietala jej zákaz alebo ak by došlo k *ex officio* preskúmaniu týchto rozhodnutí, viedlo by to k novým rozhodnutiam.

46 Body 138 až 140 napadnutého rozsudku.

47 Bod 137 napadnutého rozsudku.

48 Bod 141 napadnutého rozsudku.

49 Rozsudok z 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa [C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711 (ďalej len „rozsudok Al-Aqsa“), body 145 a 146].

50 Rozsudok z 23. októbra 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Rada [T-256/07, EU:T:2008:461 (ďalej len „rozsudok Všeobecného súdu vo veci PMOI“), body 109 a 112].

51 Rozsudok z 9. septembra 2010, Al-Aqsa/Rada (T-348/07, EU:T:2010:373).

23. Po druhé Všeobecný súd pochybil, keď odmietol použitie informácií dostupných vo verejných zdrojoch Radou. Toto rozhodnutie je tiež v rozpore s jeho vlastnou doterajšou judikatúrou, podľa ktorej rozhodnutie príslušného orgánu nemusí byť dostatočné pre rozhodnutie ponechať osobu alebo skupinu na zozname v článku 2 ods. 3⁵². Aj v prípade nevydania ďalšieho rozhodnutia príslušného orgánu bola Rada oprávnená ponechať skupinu Hamas na zozname. V prejednávanvej veci boli verejne dostupné informácie, na ktoré odkazuje Rada, použité len na tento účel (bez ohľadu na skutočnosť, že Rada mohla ponechať zoznam na základe existujúcich rozhodnutí príslušných orgánov). Je to v súlade s rozsudkom Súdneho dvora vo veci Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa.⁵³ Zmena skutkového stavu teda môže vyplývať zo zmeny právnej povahy pôvodného rozhodnutia podľa článku 1 ods. 4 alebo z novej informácie o činnostiach skupiny na zozname. V prípade, že pôvodné rozhodnutie podľa článku 1 ods. 4 nebolo zrušené, je v rámci preskúmania relevantná otázka, či existuje dôvod na odstránenie zo zoznamu, a nie či existuje dôvod pre opätovné zapísanie dotknutej osoby alebo skupiny. Úvahy Všeobecného súdu tiež vedú k absurdnému výsledku, na jednej strane, že rozhodnutie Rady ponechať skupinu Hamas na zozname v článku 2 ods. 3 by bolo platné, ak by Rada jednoducho odkazovala na pôvodný zoznam v článku 2 ods. 3 a ak by neodkazovala na dodatočné informácie, a na druhej strane, že bolo verejne známe, že skupina Hamas spáchala nové teroristické činy (čo je skutočnosť, ktorú skupina Hamas potvrdila vo svojom pôvodnom návrhu pred Všeobecným súdom).

24. Po tretie Všeobecný súd pochybil, keď konštatoval, že Rada na účely svojho preskúmania prijala vlastné skutkové zistenia založené na verejne dostupných informáciách. Toto zistenie bolo v rozpore s rozsudkom Súdneho dvora vo veci Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa. Z toho vzniká tiež otázka, ako má Rada konať v situácii, keď sa dozvie o činoch, ktoré sú zjavne „teroristickými činmi“ a za ktoré osoba alebo skupina na zozname verejne priznáva zodpovednosť. Za takýchto okolností dvojúrovňový systém nevyžaduje, aby boli konania začaté na vnútroštátnej úrovni.

25. Po štvrté Všeobecný súd nesprávne zrušil napadnuté akty na základe odkazu Rady na verejne dostupné informácie. Tieto informácie boli relevantné pri rozhodovaní o vyškrtnutí skupiny Hamas zo zoznamu v článku 2 ods. 3. Vzhľadom na to, že neexistovali žiadne skutočnosti podporujúce toto vyškrtnutie, mohla Rada rozhodnúť o ponechaní skupiny Hamas na tomto zozname.

26. Odpoveď skupiny Hamas na prvý odvolací dôvod je takáto.

27. Po prvé skupina Hamas nesúhlasí s Radou, že Všeobecný súd požadoval, aby boli rozhodnutia v zmysle článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931 založené na nových odôvodneniach alebo rozhodnutiach príslušných orgánov. Všeobecný súd skôr trval na tom, aby boli odôvodnenia napadnutých aktov založené na skutočnostiach, ktoré boli preskúmané príslušnými orgánmi. Navyše Rada už nemohla odkazovať na predchádzajúce rozhodnutia príslušných orgánov bez preskúmania skutočností, na ktorých boli založené tieto rozhodnutia. Okrem toho skupine Hamas nie je možné vyčítať, že nespochybnila posúdenie skutkového stavu Radou pred vnútroštátnymi súdmi: neexistovali žiadne nové rozhodnutia, ktoré by bolo možné namietat.

28. Po druhé skupina Hamas tvrdí, že povinnosť odôvodnenia a nutnosť dostatočného skutkového základu sa uplatňujú rovnako na rozhodnutia, ktorými Rada ponecháva osobu alebo skupinu na zozname v článku 2 ods. 3. Vo svojom preskúmaní Rada nemôže predpokladať, že osoba alebo skupina by mali aj naďalej zostať na zozname. V prejednávanvej veci Rada odkazovala na svoje pôvodné rozhodnutia týkajúce sa zoznamov (ktoré skupina Hamas nenamietala). Keď však bola skupina Hamas po prvýkrát zaradená do zoznamu v článku 2 ods. 3, nebolo ešte možné namietat tieto rozhodnutia pred Všeobecným súdom a tvrdiť, že Rada nedostatočne odôvodnila tieto rozhodnutia. V skutočnosti Rada nikdy neoznámila presné informácie alebo časti spisu, aby preukázala, že v súvislosti so skupinou

52 Rozsudok Všeobecného súdu vo veci PMOI, bod 81.

53 Rozsudok Al-Aqsa, bod 82.

Hamas boli prijaté rozhodnutia v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931. Rada skupinu Hamas neinformovala ani o skutočnostiach, na základe ktorých ju zaradila do zoznamu. V dôsledku toho si sudy Únie nemôžu teraz overiť, či skutočnosti, ktoré viedli Radu k pôvodnému zápisu skupiny Hamas do zoznamu, boli dostatočne vierohodné a či boli preskúmané príslušným orgánom.

29. Rada tiež nesprávne tvrdí, že ak by aj do odôvodnenia nezahrnula zoznam novších skutočností a ďalšie informácie, jej rozhodnutie by zostalo naďalej platné, pretože bolo založené na pôvodných rozhodnutiach príslušných orgánov. Je teda možné predpokladať, že Rada by bola oprávnená odvolávať sa len na informácie získané z týchto rozhodnutí. Hoci Rada odkazovala na niekoľko údajných teroristických činov spáchaných skupinou Hamas (a to ako v napadnutých aktoch, tak aj počas pojednávania pred Súdnym dvorom), nepredložila žiadny dôkaz o týchto skutočnostiach. Rada nemôže na tento účel odkazovať ani na novinové články.

30. Po tretie skupina Hamas poznamenáva, že podľa nej Rada kritizuje Všeobecný súd za to, že dospel k (logickému) záveru, podľa ktorého Rada pristúpila k vlastným posúdeniam skutkového stavu. Rada nesprávne tvrdí, že nie je možné spochybniť teroristickú povahu činov skupiny Hamas. V prípade, že koná na základe spoločnej pozície 2001/931, nie je oprávnená charakterizovať činy týmto spôsobom. Tvrdenie Rady, že nemôže požiadať súdny orgán o posúdenie nových skutočností, nie je relevantné, pretože Všeobecný súd takúto požiadavku Rade neuložil. Všeobecný súd tiež nevyžadoval, aby Rada požiadala orgány Spojeného kráľovstva a USA o opätovný zákaz vo vzťahu ku skupine Hamas. Všeobecný súd len trval na tom, že ak Rada odkazuje na nové skutočnosti, tieto skutočnosti musia byť posúdené príslušným orgánom.

31. Po štvrté skupina Hamas sa domnieva, že nestačilo, aby Rada iba konštatovala, že pôvodné vnútroštátne rozhodnutia zostávajú platné. Rada má posúdiť, či je skupinu Hamas možné aj naďalej charakterizovať ako teroristickú skupinu spôsobom, ktorý je v súlade so spoločnou pozíciou 2001/931. Zatiaľ čo Rada odkázala na rozhodnutie USA z 18. júla 2012 v dôvodovej správe k vykonávaciemu nariadeniu č. 790/2014, Všeobecný súd správne konštatoval, že tam nebolo nič, čo by spájalo odôvodnenie tohto rozhodnutia s činmi, na ktoré odkazovala Rada. Vzhľadom na to, že Rada odkazovala len na pôvodné rozhodnutia, boli napadnuté akty nedostatočne odôvodnené.

32. Vo svojom druhom odvolacom dôvode Rada tvrdí, že Všeobecný súd pochybil, keď nedospel k záveru, že rozhodnutia orgánov USA predstavovali dostatočný základ pre zaradenie skupiny Hamas do zoznamu.

33. Po prvé rozhodnutie správneho orgánu môže byť rozhodnutím v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931. Tento záver bol potvrdený Súdnym dvorom vo veci Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa⁵⁴, ako aj Všeobecným súdom vo veci People's Mojahedin Organization of Iran/Rada⁵⁵.

34. Po druhé podľa spoločnej pozície 2001/931 má príslušný vnútroštátny orgán zistiť skutočnosti, ktoré budú základom vnútroštátneho rozhodnutia. Tam, kde rozhodnutie neprijíma súdny orgán, je súdna ochrana zaručená tak, že dotknutej osobe alebo skupine je priznaná možnosť napadnúť toto rozhodnutie na vnútroštátnych súdoch. Všeobecný súd pochybil, keď požadoval, aby Rada poznala všetky skutkové okolnosti, na základe ktorých americké ministerstvo vnútra zaradilo skupinu Hamas do zoznamu. Článok 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 nevyžaduje, aby boli tieto okolnosti oznámené Rade. Rada samotná tiež nemôže nahradiť príslušný orgán. Ak by sa mal prijať názor Všeobecného súdu, znamenalo by to, že v prípade, ak osoba alebo skupina priamo namieta rozhodnutie o zaradení do zoznamu pred súdmi Únie (skôr než pred vnútroštátnymi súdmi), je na súdoch Únie, aby

⁵⁴ Rozsudok Al-Aqsa, body 70 a 71.

⁵⁵ Rozsudok Všeobecného súdu vo veci PMOI, bod 144.

preskúmali dôvody zápisu. Okrem toho nie je reálne požadovať, aby informácie vedúce k rozhodnutiu o zákaze na vnútroštátnej úrovni predstavovali skutkovú podstatu rozhodnutia Rady uplatniť obmedzujúce opatrenia. Nakoniec, ak orgán USA preskúma rozhodnutie primeraným spôsobom, musí Rada tento vývoj zohľadniť.

35. Po tretie v prejednávanej veci bolo možné podľa práva USA namietať rozhodnutie o zápise skupiny Hamas ako teroristickej organizácie.

36. Po štvrté skupina Hamas nikdy nenamietala jej zápis zo strany orgánov USA.

37. Po piate v prípade, že by sa potvrdilo rozhodnutie Všeobecného súdu, zvrátil by sa rozsudok Všeobecného súdu vo veci *People's Mojahedin Organization of Iran/Rada*,⁵⁶ vrátane rozhodnutia, že „... Rada koná rozumne a opatrne, ak... rozhodnutie príslušného vnútroštátneho správneho orgánu, na ktorom je založené rozhodnutie Spoločenstva o zmrazení finančných prostriedkov, môže byť alebo je predmetom súdneho prostriedku nápravy podľa vnútroštátneho práva [a] táto inštitúcia [teda] v podstate odmieta prijať stanovisko k dôvodnosti základných tvrdení uvedených dotknutou osobou na podporu takéhoto prostriedku pred poznaním jeho výsledku. V opačnom prípade by tu totiž bolo riziko, že posúdenie Rady ako politickej alebo správnej inštitúcie bude zo skutkového alebo z právneho hľadiska v rozpore s posúdením príslušného vnútroštátneho súdu“⁵⁷. Potvrdenie stanoviska Všeobecného súdu by tiež znamenalo, že osoba alebo skupina by mohli blokať ich zápis tým, že úmyselne nenapadnú rozhodnutia príslušných orgánov pred vnútroštátnymi súdmi a že správny orgán sa tak stane konečným orgánom vo veci skutkových okolností uvedených v spise. Tento prístup by so sebou niesol aj riziko nazývané „forum shopping“.

38. Skupina Hamas tvrdí, že druhý odvolací dôvod je neprípustný, pretože Všeobecný súd nerozhodol o tom, či rozhodnutia USA predstavovali dostatočný základ pre zaradenie skupiny Hamas do zoznamu v článku 2 ods. 3. Všeobecný súd naopak rozhodol, že Rada založila svoje vlastné posúdenie skutkového stavu na informáciách, ktoré získala z tlače a nie z rozhodnutí príslušných orgánov. Skupina Hamas subsidiárne tvrdí, že druhý odvolací dôvod je neprípustný v rozsahu, v akom spochybňuje skutkové zistenia Všeobecného súdu.

39. Ďalej subsidiárne skupina Hamas tvrdí, že rozhodnutia USA neboli prijaté príslušnými orgánmi v zmysle spoločnej pozície 2001/931 a nemohli byť teda dostatočným základom pre zaradenie skupiny Hamas do zoznamu v článku 2 ods. 3. Skupina Hamas v tomto zmysle tvrdí, že príslušné orgány USA len spísali zoznam teroristických organizácií, na ktoré by sa mali uplatniť obmedzujúce opatrenia. Takéto rozhodnutia nespĺňajú podmienky článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 (s výnimkou rozhodnutí o zápise do zoznamu prijatých Bezpečnostnou radou OSN). Navyše, pokiaľ ide osobitne o rozhodnutia orgánov tretích krajín, skupina Hamas zdôrazňuje, že zásada lojálnej spolupráce sa uplatňuje medzi Radou a orgánmi členských štátov EÚ. Skupina Hamas trvá na potrebe overiť si, či tretia krajina sleduje tie isté ciele ako Európska únia a či ponúka tie isté záruky ako príslušné orgány členských štátov. Skupina Hamas nesúhlasí s tvrdením Rady týkajúcim sa úrovne ochrany práva na obhajobu, povinnosti odôvodnenia a práva na účinnú súdnu ochranu podľa práva USA.

40. Skupina Hamas tvrdí, že Rada nesprávne uvádza, že Všeobecný súd pochybil, keď rozhodol, že Rada nemohla odkazovať na rozhodnutie USA bez toho, aby mala prístup ku skutočnostiam a posúdeniam zakladajúcim toto rozhodnutie. Je ustálenou judikatúrou, že nestačí, aby Rada odkazovala na rozhodnutie príslušného orgánu. Rada musí vysvetliť, prečo považuje skupinu za teroristickú skupinu a preukázať, že toto posúdenie zostáva naďalej relevantné v čase jej preskúmania.

⁵⁶ Rozsudok Všeobecného súdu vo veci PMOI, body 144 až 147.

⁵⁷ Rozsudok Všeobecného súdu vo veci PMOI, bod 147.

41. Vo svojom treťom odvolacom dôvode Rada tvrdí, že Všeobecný súd pochybil, keď nerozhodol, že nariadenie o zákaze predstavovalo dostatočný základ pre zaradenie skupiny Hamas do zoznamu. Aj keby Rada nemohla odkazovať na rozhodnutia USA, bol Všeobecný súd povinný preskúmať, či nariadenie Spojeného kráľovstva o zákaze z roku 2001 bolo dostatočným a platným základom pre ponechanie skupiny Hamas na zozname v článku 2 ods. 3. Hoci Všeobecný súd uznal, že anglické nariadenie zostáva platné, implicitne zaujal stanovisko, že toto rozhodnutie bolo zrušené alebo bolo pozastavené. Súdny dvor už rozhodol, že nariadenie Spojeného kráľovstva o zákaze z roku 2001 bolo rozhodnutím príslušného orgánu v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931. Navyše Rada sa oprávnenne spoliehala na nariadenie Spojeného kráľovstva o zákaze z roku 2001 bez toho, aby mala nutne prístup ku skutočnostiam a posúdeniam zakladajúcim toto rozhodnutie.

42. Skupina Hamas tvrdí, že tretí odvolací dôvod je neprípustný v rozsahu, v akom Všeobecný súd nerozhodol, že nariadenie Spojeného kráľovstva o zákaze z roku 2001 nepredstavovalo dostatočný základ pre zaradenie skupiny Hamas do zoznamu v článku 2 ods. 3, a subsidiárne, v rozsahu, v akom tento odvolací dôvod sponchybňuje skutkové zistenia Všeobecného súdu. Ďalej subsidiárne, skupina Hamas tvrdí, že nariadenie Spojeného kráľovstva o zákaze z roku 2001 nebolo prijaté príslušnými orgánmi v zmysle spoločnej pozície 2001/931 a nemohlo teda predstavovať dostatočný základ pre zaradenie skupiny Hamas do zoznamu v článku 2 ods. 3. Dodáva, že zatiaľ čo sa rozhodnutie USA týkalo samotnej skupiny Hamas, nariadenie Spojeného kráľovstva o zákaze z roku 2001 sa týkalo len Brigád Al-Qassem.

Posúdenie

Úvodné poznámky

43. Existuje významné prepojenie medzi otázkami nastolenými v prejednávanej odvolaní a otázkami vo veci C-599/14 P, Rada/LTTE. Moje návrhy v predmetnej veci sú prednesené v ten istý deň ako tieto návrhy. Predmetné návrhy je potrebné posudzovať spoločne. V prípade potreby budem pri posudzovaní odvolacích dôvodov Rady v prejednávanej veci odkazovať na moje návrhy vo veci Rada/LTTE.

44. Podobne ako odvolanie v predmetnej veci, aj v tomto odvolaní je v podstate Súdny dvor vyzvaný, aby (opätovne) zvážil štruktúru mechanizmu, prostredníctvom ktorého sú ponechané obmedzujúce opatrenia Únie podľa spoločnej pozície 2001/931 a nariadenia č. 2580/2001, ako aj úlohu členských štátov a tretích krajín v tomto systéme.

45. V rámci tohto systému je možné rozlišovať medzi: i) pôvodným uvedením na zozname a ii) rozhodnutím ponechať osobu, subjekt alebo skupinu na zozname v článku 2 ods. 3. Pokiaľ ide o prvý typ rozhodnutia, spoločná pozícia 2001/931 stanovuje konanie, ktoré má Rada uplatniť, a dokumenty, na ktoré musí odkazovať. Takéto pravidlá nie sú stanovené pre druhý typ rozhodnutia. Práve tento druhý typ rozhodnutí je predmetom žaloby skupiny Hamas pred Všeobecným súdom a predmetom tohto odvolania.

46. Článok 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931 stanovuje len pravidelné preskúmanie mien osôb a názvov skupín na zozname v článku 2 ods. 3, aby sa zabezpečilo, že existujú dôvody pre ich ponechanie na zozname. Podstatou tohto odvolania je zistiť, ako môže Rada preukázať, že takéto dôvody existujú a čo musí Rada oznámiť dotknutým osobám alebo skupinám.

47. Z článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931 vyplýva, že v prípade neexistencie dôvodov pre ponechanie osoby alebo skupiny na tomto zozname ich musí Rada odstrániť alebo „vyškrtnúť zo zoznamu“.⁵⁸ V tejto súvislosti je nesporné, že skupina Hamas Rade nepredložila pripomienky a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť dôvody pre jej zaradenie do zoznamu v článku 2 ods. 3 a ktoré by mohli viesť k jej vyškrtnutiu zo zoznamu. V rámci iného typu obmedzujúceho opatrenia Súdny dvor rozhodol, že ak sa takéto pripomienky a dôkazy predložené a zohľadnené pri zmene dôvodov pre zaradenie osoby do zoznamu nachádzajú v rozhodnutí prijatom v rámci SZBP, zmena musí nastať aj v nariadení prijatom na základe ZFEÚ.⁵⁹

48. Vo svojich vyjadreniach Rada kladie osobitný dôraz na skutočnosť, že skupina Hamas nikdy nenamietala žiadne vnútroštátne rozhodnutia, na ktoré odkazovala Rada, alebo nariadenia Rady, prostredníctvom ktorých bola pôvodne zaradená a ponechaná na zozname v článku 2 ods. 3. Podľa môjho názoru však preskúmanie nariadenia Rady zahŕňa preskúmanie toho, či Rada dodržala uplatniteľné pravidlá práva EÚ, vrátane podmienok stanovených v spoločnej pozícii 2001/931 a základných práv. Tieto pravidlá neobsahujú ustanovenia, na základe ktorých by preskúmanie záviselo od toho, či dotknutá strana najskôr namietala rozhodnutie príslušného orgánu pred príslušným vnútroštátnym súdom.

Prvý odvolací dôvod

Úvod

49. Prvý odvolací dôvod Rady sa v podstate týka toho, či môže odkazovať, v zmysle preskúmania podľa článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931, na informácie dostupné vo verejných zdrojoch.

50. Tento odvolací dôvod je založený na štyroch tvrdeniach: i) Všeobecný súd chybné požadoval, aby Rada pravidelne poskytovala nové dôvody, pre ktoré sa majú na dotknutého účastníka konania aj naďalej uplatňovať obmedzujúce opatrenia; ii) Všeobecný súd chybné zamietol použitie informácií dostupných vo verejných zdrojoch Radou; iii) Všeobecný súd chybné rozhodol, že Rada sama pristúpila k vlastným posúdeniam skutkového stavu na základe verejne dostupných informácií, na účely svojho preskúmania v zmysle článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931, a iv) Všeobecný súd pochybil, keď zrušil napadnuté akty z dôvodu, že Rada odkazovala na verejne dostupné informácie.

51. Zastávam názor, že druhé a tretie tvrdenie sú v podstate rovnaké. Posúdim ich preto spoločne.

Musí Rada pravidelne poskytovať nové dôvody, pre ktoré sa majú na dotknutú skupinu aj naďalej uplatňovať obmedzujúce opatrenia?

52. Prvý argument Rady na podporu jej prvého odvolacieho dôvodu v prejednávanej veci zodpovedá prvému argumentu predloženému na podporu jej druhého odvolacieho dôvodu vo veci Rada/LTTE.

53. To, čo som uviedla v analýze daného odvolacieho dôvodu v mojich návrhoch v predmetnej veci, sa uplatní v prejednanom odvolaní.⁶⁰ Zastávam názor, že na jednej strane nemôže existovať prísne a rýchle pravidlo, na základe ktorého bude Rada oprávnená ponechať osobu alebo skupinu na zozname v článku 2 ods. 3 len v prípade, že existujú rozhodnutia príslušných orgánov, ktoré boli prijaté alebo známe Rade po pôvodnom alebo predchádzajúcom zaradení do zoznamu. Na jednej strane skoršie rozhodnutie(-a) použité ako základ pre pôvodné zaradenie do zoznamu nebude/nebudú vždy v rámci preskúmania postačujúce. V prípade, že Rada prijíma rozhodnutie podľa článku 1 ods. 6 bez toho, aby

58 Rozsudok z 21. decembra 2011, Francúzsko/People's Mojahedin Organization of Iran (C-27/09 P, EU:C:2011:853, bod 72).

59 Rozsudok z 1. marca 2016, National Iranian Oil Company/Rada (C-440/14 P, EU:C:2016:128, bod 55).

60 Pozri body 77 až 92 mojich návrhov vo veci C-599/14 P.

odkazovala na nové rozhodnutie príslušného orgánu, musí byť presvedčená o tom, že rozhodnutie príslušného orgánu, na ktoré pôvodne odkazovala pri prijímaní pôvodného rozhodnutia alebo následného rozhodnutia ponechať osobu alebo skupinu na zozname v článku 2 ods. 3, zostáva naďalej dostatočným základom preukazujúcim existenciu dôvodov na to, aby v tom pokračovala.

54. Preto, keď Rada vychádza zo skutočností a dôkazov zakladajúcich skoršie rozhodnutie(-a) príslušného orgánu (aj keď boli tieto rozhodnutia zrušené z dôvodov, ktoré sa netýkali týchto skutočností a dôkazov preukazujúcich účasť na teroristických činoch alebo aktivitách⁶¹), musí Rada preukázať, že skutočnosti a dôkazy na ktorých bolo/boli (pôvodné alebo skoršie) rozhodnutie(-a) príslušného orgánu založené, naďalej odôvodňujú jej rozhodnutie, že daná osoba alebo skupina predstavujú riziko terorizmu a že v dôsledku toho sú preventívne opatrenia odôvodnené. Vzhľadom na to, že sa rozhodnutia príslušných orgánov nutne týkajú skutočností predchádzajúcich týmto rozhodnutiam, vedie to k tomu, že čím je dlhšie obdobie medzi týmito skutočnosťami a skorším rozhodnutím, na jednej strane, a novým rozhodnutím Rady ponechať osobu alebo skupinu na zozname v článku 2 ods. 3, na druhej strane, tým je väčšia povinnosť Rady starostlivo si overiť, či v čase jej preskúmania sú jej závery naďalej platne založené na tomto rozhodnutí, ako aj na skutočnostiach, o ktoré sa opiera.⁶²

55. V prípade, že toto skoršie rozhodnutie príslušného orgánu bolo obnovené alebo predĺžené, musí si Rada overiť, na akom základe k tomu došlo. Z toho vyplýva, že analýza Rady nemôže byť úplne totožná s tou, ktorá bola predložená v čase prijatia skoršieho rozhodnutia podľa článku 1 ods. 6 založeného na tom istom rozhodnutí príslušného orgánu. Prinajmenšom je potrebné vziať do úvahy časový prvok. Tento spôsob konania sa musí odrážať aj v odôvodnení.

56. Z výkladu napadnutého rozsudku podľa môjho názoru vyplýva, že Všeobecný súd *nerozhodol*, že Rada musí pravidelne poskytovať nové odôvodnenia svojho rozhodnutia ponechať osobu alebo skupinu na zozname v článku 2 ods. 3. Podľa môjho názoru tak ani nemusí robiť. Všeobecný súd skôr vyčíta Rade, že predložila zoznam násilných činov, ktoré boli rozhodujúce pri prijímaní jej rozhodnutia ponechať skupinu Hamas na zozname v článku 2 ods. 3 bez toho, aby v napadnutých aktoch vysvetlila, z akých dôvodov považovala tieto činy za konštatované a preskúmané v rozhodnutiach príslušných orgánov. Podľa Všeobecného súdu to zjavne nebude prípad rozhodnutí Spojeného kráľovstva a USA z roku 2001, na ktoré Rada odkazovala vo svojom odôvodnení. Vyplýva to jasne z bodov 101 až 112 a bodov 119 a 127 napadnutého rozsudku. Bod 133 napadnutého rozsudku sumarizuje stanovisko Všeobecného súdu: Všeobecný súd nemal v odôvodnení k dispozícii odkazy na žiadne rozhodnutia príslušného orgánu, ktoré by sa týkali skutkových okolností uvádzaných Radou proti žalobkyni.

57. Domnievam sa, že Všeobecný súd teda správne rozhodol, že vzhľadom na to, že neexistovalo žiadne nové alebo iné rozhodnutie príslušného orgánu, ktoré by predstavovalo uspokojivý základ pre ponechanie skupiny Hamas na zozname, nemohla Rada odkazovať na zoznam teroristických činov údajne spáchaných touto organizáciou bez toho, aby boli tieto skutočnosti uvedené v rozhodnutiach príslušných orgánov.

58. Chcela by som dodať, že Rada nemôže odkazovať ani na to, že z dôvodu zákazu skupiny je pre túto skupinu zložitá spáchať nové teroristické činy, sa nové rozhodnutia príslušných orgánov týkajúce sa tejto skupiny stávajú menej samozrejmy. Zákaz skupiny nezbavuje Radu povinnosti zabezpečiť, aby bola osoba alebo skupina ponechaná na zozname v článku 2 ods. 3 na základe rozhodnutí príslušných

61 Táto situácia bola predmetom vo veci Al-Qsa, body 83 až 90.

62 Pokiaľ ide o rôzne druhy sankcií, pozri analogicky rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 156).

orgánov. Navyše rozhodnutie príslušného orgánu, ktoré odôvodňovalo pôvodné zaradenie do zoznamu, môže byť naďalej relevantné pre následné zoznamy, za predpokladu, že Rada dospeje k záveru (a vysvetlí prečo), že rozhodnutie zostáva naďalej dostatočným základom pre rozhodnutie, že existuje riziko, ktoré odôvodňuje uplatnenie obmedzujúcich opatrení.⁶³

59. S prvým argumentom Rady preto nesúhlasím.

Môže Rada odkazovať na informácie dostupné vo verejných zdrojoch pri rozhodovaní o ponechaní skupiny na zozname v článku 2 ods. 3?

60. Druhý a tretí argument Rady na podporu jej prvého odvolacieho dôvodu z veľkej časti zodpovedá druhému argumentu, ktorý predložila na podporu druhého odvolacieho dôvodu vo veci Rada/LTTE. V mojich návrhoch v danej veci som dospela k záveru (vzhľadom na uvedené dôvody⁶⁴), že Rada nesmie pri rozhodovaní o ponechaní osoby alebo skupiny na zozname v článku 2 ods. 3 odkazovať na dôvody založené na skutočnostiach a dôkazoch získaných inde ako v rozhodnutiach príslušných orgánov. Ten istý záver a dôvody sa uplatňujú aj v prejednávanej veci.

61. Nevidím teda žiadne pochybenie vo výklade Všeobecného súdu týkajúcom sa spoločnej pozície 2001/931, uvedenom v bode 110 napadnutého rozsudku, podľa ktorého skutkový základ pre rozhodnutie Rady zmraziť finančné prostriedky vo veciach terorizmu nemôže byť založený na zdrojoch, ktoré Rada získala z tlače alebo internetu. Všeobecný súd správne poznamenáva v bode 121 napadnutého rozsudku, že ak by Rada takto konala, vykonávala by úlohu príslušného orgánu v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931. Ako však Všeobecný súd vysvetľuje v bode 127 napadnutého rozsudku, v rámci dvojúrovňového systému musí byť každý nový teroristický čin, ktorý Rada zaradila do svojho odôvodnenia, preskúmaný v rozhodnutí príslušného orgánu.

62. S druhým a tretím argumentom Rady teda nesúhlasím.

Bol Všeobecný súd oprávnený zrušiť napadnuté akty?

63. Štvrtý argument Rady na podporu jej prvého žalobného dôvodu zodpovedá tretiemu argumentu Rady na podporu jej druhého odvolacieho dôvodu a druhému argumentu na podporu jej tretieho odvolacieho dôvodu vo veci Rada/LTTE.

64. V mojich návrhoch v predmetnej veci⁶⁵ som zamietla logiku, z ktorej vychádzalo tvrdenie Rady, že vzhľadom na to, že nie je možné zohľadniť novšie činy uvedené v tlači, nedošlo ku zmene skutkového stavu a LTTE tak môže byť ponechaná na zozname v článku 2 ods. 3. Vysvetlila som, že ak neexistuje iné alebo novšie rozhodnutie príslušného orgánu (týkajúce sa ostatných skutočností), Rada musí preskúmať, či na základe skutočností a dôkazov v rozhodnutí, na ktoré predtým odkazovala, pokračuje riziko účasti na teroristických činoch, a teda aj dôvod na zápis do zoznamu. Z toho tiež vyplýva, že Rada mala vysvetliť, prečo nariadenie Spojeného kráľovstva o zákaze z roku 2001 zostávalo dostatočným základom pre jej rozhodnutie ponechať LTTE na zozname a že Všeobecný súd sa mal týmto argumentom zaoberať. Rozhodnutia Všeobecného súdu týkajúce sa otázky, či tak Rada urobila, boli predmetom tretieho odvolacieho dôvodu Rady v uvedenej veci.

65. V prejednávanej veci zastávam ten istý názor.

63 Pozri body 77 až 92 mojich návrhov vo veci C-599/14 P.

64 Pozri body 96 až 107 mojich návrhov vo veci C-599/14 P.

65 Pozri body 109 až 112 mojich návrhov vo veci C-599/14 P.

66. Po prvé Všeobecný súd zrušil napadnuté akty Rady z júla 2011 až júla 2014, pretože zistil, že Rada porušila článok 1 spoločnej pozície 2001/931 a povinnosť odôvodnenia.⁶⁶

67. Po druhé nemusí z toho nutne vyplývať, že vzhľadom na to, že Rada nemohla odkazovať na skutočnosti, ktoré sama zistila, mohla rozhodnúť o ponechaní skupiny Hamas na zozname v článku 2 ods. 3 bez toho, aby uskutočnila ďalšie preskúmanie. Ako som už povedala, ak neexistuje iné alebo novšie rozhodnutie príslušného orgánu (týkajúce sa ostatných skutočností), Rada musí preskúmať, či na základe skutočností a dôkazov v rozhodnutí na ktoré predtým odkazovala, *pokračuje riziko účasti na teroristických činoch*, a teda aj dôvod na zápis do zoznamu.⁶⁷ Tiež to znamená, že Rada mala vysvetliť, prečo rozhodnutia Spojeného kráľovstva a USA z roku 2001 boli naďalej dostatočným základom pre jej rozhodnutie ponechať LTTE na zozname a že Všeobecný súd sa mal týmto argumentom zaoberať. Rovnako ako vo veci Rada/LTTE, rozhodnutia Všeobecného súdu týkajúce sa otázky, či tak Rada urobila, boli predmetom tretieho odvolacieho dôvodu Rady.

68. Nesúhlasím preto so štvrtým argumentom Rady.

Druhý odvolací dôvod

69. Podstatou druhého odvolacieho dôvodu Rady je, že Všeobecný súd pochybil, keď nerozhodol, že rozhodnutia orgánov USA predstavovali dostatočný základ pre zápis skupiny Hamas do zoznamu.

70. Na rozdiel od rozsudku Všeobecného súdu napadnutého vo veci Rada/LTTE, Všeobecný súd v prejednávanej veci nerozhodol o tom, či rozhodnutie tretej krajiny môže predstavovať rozhodnutie príslušného orgánu v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 a ak áno, za akých podmienok.

71. Zastávam názor, že prvý, tretí a štvrtý argument, predložené na podporu tohto odvolacieho dôvodu, musia byť zamietnuté ako irelevantné: Všeobecný súd jednoducho nedospel k záverom, ktoré sú podľa Rady chybné. V skutočnosti, Všeobecný súd nedospel k žiadnym záverom o tom, či rozhodnutie správneho orgánu USA môže byť rozhodnutím v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 (prvý argument). Zjave to vyplýva z bodu 99 v spojení s bodom 101 napadnutého rozsudku. Nerozhodol ani o tom, či uplatnenie takéhoto rozhodnutia by malo závisieť od toho, či skupina uvedená na zozname mohla a v skutočnosti aj namietala podľa práva USA rozhodnutie, na základe ktorého bola zapísaná do zoznamu ako teroristická organizácia (tretí a štvrtý argument).

72. Rada ďalej tvrdí, že Všeobecný súd od nej chybné požadoval, aby poznala všetky skutkové okolnosti, na základe ktorých ministerstvo vnútra USA zapísalo skupinu Hamas do zoznamu (druhý argument). Odkazuje v tomto zmysle na body 129 až 132 napadnutého rozsudku. Napadnutý rozsudok však ja vykladám inak. V bode 129 Všeobecný súd zopakoval, že je potrebné, aby existoval skutkový základ odvodený z rozhodnutí príslušných orgánov uplatniť na osobu alebo skupinu obmedzujúce opatrenia. Je to v súlade s cieľom zabezpečiť, aby každá osoba alebo skupina boli zaradené do zoznamu v článku 2 ods. 3 iba na dostatočne silnom právnom základe.⁶⁸ V bode 130 Všeobecný súd rozhodol, že táto povinnosť nie je podmienená správaním dotknutej osoby alebo skupiny. Zameral sa tiež na potrebu, aby boli do odôvodnenia zahrnuté rozhodnutia príslušných vnútroštátnych orgánov, ktoré skutočne preskúmali a stanovili teroristické činy, ktoré Rada považuje za skutkový základ svojich vlastných rozhodnutí. Je to v súlade s povinnosťou Rady overiť, či rozhodnutie príslušného orgánu je dostatočne presné na to, aby i) označilo dotknutú osobu alebo

⁶⁶ Pozri body 137 a 141 napadnutého rozsudku.

⁶⁷ Pozri najmä bod 88 mojich návrhov vo veci C-599/14 P.

⁶⁸ Pozri tiež moje návrhy vo veci C-599/14 P, bod 99 a tam citovanú judikatúru.

skupinu a ii) stanovilo možnú spojitosť (ako je opísaná v článku 1 ods. 2 spoločnej pozície 2001/931) medzi dotknutou osobou alebo skupinou a teroristickými činmi, ako to uvádza článok 1 ods. 3 tejto spoločnej pozície.⁶⁹ Body 131 a 132 sa týkajú skoršieho rozhodnutia Všeobecného súdu, v ktorom Rada v skutočnosti odkazovala na informácie, ktoré sama získala a na rozsah súdneho preskúmania.

73. V týchto bodoch som preto nenašla nič, čo by podporilo názor, že Všeobecný súd od Rady požadoval, aby poznala všetky skutkové okolnosti, na základe ktorých príslušný orgán tretej krajiny prijal rozhodnutie. V skutočnosti, zo spoločného výkladu ostatných častí napadnutého rozsudku (najmä bodov 103, 106 a 110) je zrejmé, že Všeobecný súd len (a správne) rozhodol, že Rada nesmie odkazovať na rozhodnutie príslušného orgánu bez toho, aby poznala skutočné dôvody, na základe ktorých bolo toto rozhodnutie prijaté. Všeobecný súd v bode 114 napadnutého rozsudku uviedol, že Rada musí prijať ako skutkový základ svojho posúdenia rozhodnutia prijaté príslušnými orgánmi, ktoré zobrali do úvahy konkrétne činy a konali na ich základe, predtým než overí, že uvedené činy predstavujú skutočne „teroristické činy“ a dotknutá skupina je skutočne „skupinou“ v zmysle spoločnej pozície 2001/931.

74. Nakoniec, zastávam názor, že piaty argument Rady nemôže podporiť jej druhý odvolací dôvod, podľa ktorého Všeobecný súd pochybil, keď nerozhodol, že rozhodnutia orgánov USA predstavovali dostatočný základ pre zápis skupiny Hamas na zoznam. Tento argument sa týka možných dôsledkov logiky Všeobecného súdu. Ako som však už vysvetlila, Rada nesprávne vyložila príslušnú časť napadnutého rozsudku.

75. V každom prípade skutočnosť, že rozhodnutie príslušného orgánu, na ktoré odkazuje Rada, nebolo napadnuté pred vnútroštátnym súdom, nezavaruje Radu jej povinnosti overiť, pokiaľ ide o jej odkaz na toto rozhodnutie, či sú splnené príslušné podmienky podľa článku 1 ods. 4 a 6 spoločnej pozície 2001/931 a poskytnúť zodpovedajúce odôvodnenie.

76. Odmietam preto argumenty uvedené na podporu druhého odvolacieho dôvodu.

Tretí odvolací dôvod

77. Podstatou tretieho odvolacieho dôvodu Rady je, že Všeobecný súd sa dopustil pochybenia tým, že nedospel k záveru, že zápis skupiny Hamas na zoznam sa mohol zakladať na nariadení Spojeného kráľovstva o zákaze z roku 2001. Tento odvolací dôvod zodpovedá tretiemu odvolaciemu dôvodu vo veci Rada/LTTE.

78. Prvým argumentom Rady je, že v predchádzajúcich veciach Všeobecný súd pripustil, že predmetné nariadenie je rozhodnutím príslušného orgánu v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931. Zastávam názor, že tento argument nemôže podporiť tretí odvolací dôvod. Všeobecný súd doteraz výslovne nerozhodol o kvalifikovaní tohto rozhodnutia. Ani z jeho odôvodnenia nevyplýva (či už výslovne alebo implicitne), že by zastával názor, že nariadenie Spojeného kráľovstva o zákaze z roku 2001 *nebolo* rozhodnutím príslušného orgánu. Ani ja nevykladám bod 105 napadnutého rozsudku v tom zmysle, že Všeobecný súd rozhodol, že toto nariadenie bolo zrušené alebo už nebolo relevantné. Tento bod bol súčasťou diskusie Všeobecného súdu o nedostatočnom počte rozhodnutí príslušných orgánov, ktoré preskúmajú a stanovujú násilné činy, na ktoré Rada odkazovala v období po roku 2004.

79. Druhý argument Rady spočíva v tom, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že nariadenie Spojeného kráľovstva o zákaze z roku 2001 nebolo alebo už nemohlo byť platným rozhodnutím v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, a keď rozhodol, že Rada mu mala poskytnúť všetky informácie, ktoré viedli britské ministerstvo vnútra

⁶⁹ Pozri tiež moje návrhy vo veci C-599/14 P, bod 80 a tam citovanú judikatúru.

k prijatiu tohto nariadenia. Môj argument je ten istý ako vo veci Rada/LTTE.⁷⁰ Domnievam sa, že Všeobecný súd nedospel k žiadnemu z týchto záverov. Po zistení, v bode 101 napadnutého rozsudku, že zoznam násilných činov v období po roku 2004 zohrával rozhodujúcu úlohu pri rozhodnutí Rady o tom, či bolo primerané ponechať skupinu Hamas na zozname v článku 2 ods. 3, sa Všeobecný súd zameril na to, či odôvodnenie odkazovalo na rozhodnutia príslušných orgánov, ktoré preskúmavali tieto skutočnosti. Tieto rozhodnutia museli nasledovať nutne po týchto skutočnostiach, a preto nemohli za žiadnych okolností obsahovať nariadenie Spojeného kráľovstva o zákaze z roku 2001. Navyše už som vysvetlila, prečo zastávam názor, že Rada nesprávne tvrdí, že Všeobecný súd od nej žiadal, aby uviedla všetky okolnosti, na ktoré odkazovali príslušné orgány pri zakázaní skupiny Hamas.⁷¹

80. To znamená, že rovnako ako tretí odvolací dôvod vo veci Rada/LTTE, aj z tretieho odvolacieho dôvodu Rady je zjavné, že po tom, čo Všeobecný súd rozhodol, že Rada nemohla odkazovať na zoznam násilných činov v období po roku 2004 bez toho, aby boli tieto činy preskúmané rozhodnutiami príslušných orgánov, mal v podstate rozhodnúť, že nariadenie Spojeného kráľovstva o zákaze z roku 2001 (tretí odvolací dôvod sa netýka rozhodnutia USA) predstavuje dostatočný základ pre napadnuté akty.

81. Zastávam rovnaký názor ako v mojich návrhoch vo veci Rada/LTTE.⁷² Podľa môjho názoru teda, hoci Všeobecný súd uznal, že Rada v odôvodnení aktov Rady z júla 2011 až júla 2014 uviedla pôvodné vnútroštátne rozhodnutia (najmä nariadenie Spojeného kráľovstva o zákaze z roku 2001), konštatoval však, že Rada uviedla len skutočnosť, že rozhodnutia sú naďalej platné.⁷³ Všeobecný súd nevyvodil z tejto skutočnosti, stručne povedané, žiadne závery. Hoci teda Rada nesprávne konštatovala, že sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že nariadenie Spojeného kráľovstva o zákaze z roku 2001 nemôže byť alebo už nemôže byť platným rozhodnutím príslušného orgánu, je menej jasné, či Všeobecný súd v skutočnosti zanedbal riešenie tejto otázky (ktorá mu bola zjavne nastolená na základe námietok skupiny Hamas o údajne nedostatočnom zohľadnení vývoja situácie z dôvodu plynutia času a porušenia povinnosti odôvodnenia.)⁷⁴

82. Súhlasím s Radou, že po tom, ako sa konštatovalo, že niektoré dôvody nemôžu odôvodňovať rozhodnutie ponechať skupinu Hamas na zozname a je teda potrebné ich zrušiť, Všeobecný súd musel výslovne preskúmať ostatné dôvody a overiť, či prinajmenšom jeden z týchto dôvodov bol sám osebe dostatočným dôvodom na to, aby toto rozhodnutie podporil.⁷⁵ Napadnuté akty je možné zrušiť iba v prípade, že tieto ostatné dôvody neboli dostatočne podrobné a osobitné na to, aby predstavovali základ pre zápis do zoznamu. Všeobecný súd však toto zistenie vynechal. Odôvodnenie Všeobecného súdu sa v podstate obmedzovalo okrem iného len na konštatovanie, že Rada uviedla iba skoršie vnútroštátne rozhodnutia a oznámila, že sú naďalej platné. Z tohto dôvodu by mal byť tretí odvolací dôvod prijatý a rozsudok Všeobecného súdu by mal byť zrušený.

83. Našťastie, stav konania v prejednávanej veci umožňuje Súdnemu dvoru, aby podľa článku 61 prvého odseku druhej vety Štatútu Súdneho dvora sám vydal konečné rozhodnutie. V rámci štvrtého a šiesteho žalobného dôvodu skupina Hamas tvrdila, že Rada len uviedla niekoľko skutočností a tvrdila, že vnútroštátne rozhodnutia sú naďalej platné. Vytkla Rade, že nedostatočne zohľadnila vývoj situácie z dôvodu plynutia času. Nesúhlasila tiež s tým, že Rada nepreukázala skutočnosti, ktoré boli proti nej zistené v týchto vnútroštátnych rozhodnutiach.

70 Pozri najmä body 116 až 126 mojich návrhov vo veci C-599/14 P.

71 Pozri bod 73 vyššie.

72 Pozri body 117 až 123 mojich návrhov vo veci C-599/14 P.

73 Bod 103 napadnutého rozsudku. Pozri tiež body 100 a 119.

74 Pozri body 79 a 80 napadnutého rozsudku.

75 Rozsudok z 28. novembra 2013, Rada/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft (C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 72 a citovaná judikatúra).

84. Už som na inom mieste v týchto návrhoch a v mojich návrhoch vo veci Rada/LTTE vysvetlila, prečo sa domnievam, že Všeobecný súd dospel správne k záveru, že Rada pri rozhodovaní ponechať skupinu Hamas na zozname v článku 2 ods. 3 nemohla odkazovať (vo svojom odôvodnení) na zoznam nových činov, ktoré neboli posúdené a stanovené na základe rozhodnutí príslušných orgánov. Zostáva teda otázne, či v odôvodnení napadnutých aktov stačilo uviesť, že pôvodné rozhodnutia príslušných orgánov (najmä nariadenie Spojeného kráľovstva o zákaze z roku 2001) zostali aj naďalej platné, alebo (len to), že príslušný orgán prijal rozhodnutie.

85. Z dôvodov, ktoré som už vysvetlila, najmä v bodoch 77 až 91 mojich návrhov vo veci Rada/LTTE, zastávam názor, že to nestačilo. Dospela som preto k záveru, že napadnuté akty musia byť z tohto dôvodu zrušené.⁷⁶ Za týchto okolností nie je nutné preskúmať ostatné žalobné dôvody predložené skupinou Hamas na prvom stupni.

Dodatok

86. Žaloba skupiny Hamas na prvom stupni a predmetné odvolanie Rady sa týkali skôr procesnej než vecnej stránky. V mojich záveroch zámerne nevyjadrujem akýkoľvek názor týkajúci sa podstaty otázky, či konanie pripisované skupine Hamas, tak ako je posúdené a stanovené na základe rozhodnutí príslušných orgánov, odôvodňuje umiestnenie a/alebo ponechanie tejto skupiny a/alebo subjektov s ňou spriaznených na zozname v článku 2 ods. 3. Tieto návrhy je preto potrebné vykladať tak, že sa týkajú výlučne dodržania právnych zásad, rešpektovania spravodlivého procesu a práva na obhajobu.

Návrh

87. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor:

- vyhovel odvolaniu Rady Európskej únie,
- zrušil rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-400/10,
- zrušil rozhodnutia Rady 2010/386/SZBP z 12. júla 2010, 2011/70/SZBP z 31. januára 2011, 2011/430/SZBP z 18. júla 2011, ktorými sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, rozhodnutia Rady 2011/872/SZBP z 22. decembra 2011, 2012/333/SZBP z 25. júna 2012, 2012/765/SZBP z 10. decembra 2012, 2013/395/SZBP z 25. júla 2013, 2014/72/SZBP z 10. februára 2014 a 2014/483/SZBP z 22. júla 2014, ktorými sa aktualizuje a mení zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom a ktorými sa zrušujú rozhodnutia 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 a 2014/72, v rozsahu, v akom sa týkajú skupiny Hamas (vrátane Hamas-Izz al-Din al-Qassem),
- zrušil vykonávacie nariadenia Rady (EÚ) č. 610/2010 z 12. júla 2010, č. 83/2011 z 31. januára 2011, č. 687/2011 z 18. júla 2011, č. 1375/2011 z 22. decembra 2011, č. 542/2012 z 25. júna 2012, č. 1169/2012 z 10. decembra 2012, č. 714/2013 z 25. júla 2013, č. 125/2014 z 10. februára 2014 a č. 790/2014 z 22. júla 2014, ktorými sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorými sa zrušujú vykonávacie nariadenia (EÚ) č. 1285/2009, č. 610/2010, č. 83/2011, č. 687/2011, č. 1375/2011, č. 542/2012, č. 1169/2012, č. 714/2013 a č. 125/2014, v rozsahu, v akom sa týkajú skupiny Hamas (vrátane Hamas-Izz al-Din al-Qassem),

⁷⁶ Vzhľadom na to, že sa niektoré z týchto opatrení týkajú spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky, právomoc Súdneho dvora konať je založená na článku 24 ods. 1 ZEÚ a článku 275 druhom odseku ZFEÚ.

- zaviazal Radu v súlade s článkami 138 ods. 3 a 184 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť dve tretiny trov konania, ktoré vznikli skupine Hamas (vrátane Hamas-Izz al-Din al-Qassem) v konaní o odvolaní,
- zaviazal skupinu Hamas (vrátane Hamas-Izz al-Din al-Qassem) v súlade s článkami 138 ods. 3 a 184 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora znášať zvyšnú časť trov konania, ktoré jej vznikli v konaní o odvolaní,
- zaviazal Radu v súlade s článkami 138 ods. 1 a 184 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania, ktoré vznikli skupine Hamas (vrátane Hamas-Izz al-Din al-Qassem) v prvostupňovom konaní a
- zaviazal francúzsku vládu a Európsku komisiu v súlade s článkami 140 ods. 1 a 184 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora znášať svoje vlastné trovy konania.